

Lovtidende A

2025

Udgivet den 30. juni 2025

26. juni 2025.

Nr. 955.

Bekendtgørelse om udlændinges adgang til Danmark på grundlag af visum

I medfør af § 39, stk. 2 og 3, § 44, stk. 1, § 46 a, stk. 9, § 47, stk. 4, § 47 a, stk. 1, og § 58 d, stk. 1, i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1009 af 2. september 2024, som ændret ved lov nr. 1700 af 30. december 2024, og efter aftale med udenrigsministeren, fastsættes:

Kapitel 1

Visumpligt og visumfritagelse

§ 1. En udlænding skal have sit pas eller andet rejsedokument viseret forud for indrejse her i landet, medmindre den pågældende er fritaget for visum, jf. § 2.

§ 2. Følgende udlændinge er fritaget for visum:

- 1) Statsborgere i Finland, Island, Norge og Sverige, jf. udlændingelovens § 1.
- 2) Udlændinge omfattet af bilag 1 til lov om forsvarssamarbejde mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater, jf. udlændingelovens § 1 a.
- 3) Udlændinge, der er statsborgere i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, jf. udlændingelovens § 2, eller Schweiz.
- 4) Udlændinge, der er i besiddelse af et EU-opholdskort, der er udstedt i et andet Schengenland.
- 5) Udlændinge, der i kraft af deres familiemæssige tilknytning til en unionsborger i øvrigt er i besiddelse af et EU-opholdskort, der er udstedt af et land uden for Schengensamarbejdet, når de ledsager eller slutter sig til unionsborgeren.
- 6) Udlændinge med opholdstilladelse eller langtidsvisum i et andet Schengenland, der efter Schengenkonventionens artikel 21, stk. 1 eller 2, er fritaget for visum forinden indreisen.
- 7) Udlændinge, der efter Den Europæiske Unions regler er fritaget for visum forinden indreisen.
- 8) Udlændinge, der er statsborgere i et land, som Danmark har indgået aftale om visumfritagelse med, jf. udlændingelovens § 39, stk. 2.
- 9) Udlændinge, der tilhører en særlig gruppe af udlændinge, som efter udlændinge- og integrationsministerens bestemmelse er fritaget for visum, jf. udlændingelovens § 39, stk. 2.

Kapitel 2

Gyldighed af visum

§ 3. Visum udstedes med gyldighed for alle Schengenlande, jf. dog §§ 19, 20 og § 21, stk. 1, 3. pkt., og stk. 3, 2. pkt.

§ 4. Visum med gyldighed for alle Schengenlande udstedes som

- 1) et ensartet visum, der er gyldigt til en, to eller flere indrejser med henblik på ophold i Schengenlandene eller transit gennem Schengenlandene, hvor hverken varigheden af et sammenhængende ophold eller den samlede varighed af flere på hinanden følgende ophold i Danmark og de andre Schengenlande må overstige 90 dage inden for en periode på 180 dage, hvorved perioden på 180 dage forud for hver opholdsdag tages i betragtning, eller
- 2) et lufthavnstransitvisum, der giver indehaveren ret til under mellemlanding at opholde sig i de internationale transitområder i lufthavne i Schengenlandene, men ikke giver ret til indrejse i Schengenlandene.

Kapitel 3

Indgivelse af ansøgning om visum

§ 5. Ansøgning om visum indgives i overensstemmelse med reglerne i Europaparlamentets og Rådets forordning om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) med senere ændringer.

§ 6. Ansøgning om visum kan, når Danmark efter reglerne i visumkodeksen er den kompetente stat, indgives til viseringsberettigede danske diplomatiske eller konsulære repræsentationer.

Stk. 2. Ansøgning om visum efter stk. 1 kan endvidere indgives til et andet Schengenlands diplomatiske eller konsulære repræsentationer i udlandet, som efter udlændingelovens § 47, stk. 3, 2. og 3. pkt., er bemyndiget til at behandle ansøgninger om visum på Danmarks vegne. I det omfang visumsagen behandles af et andet Schengenlands repræsentation, finder reglerne i denne bekendtgørelse ikke anvendelse.

Stk. 3. Ansøgning om visum efter stk. 1 kan desuden indgives gennem en privat virksomhed eller organisation, som har indgået aftale med en dansk repræsentation eller Udenrigsministeriet om varetagelse af visse administrative

opgaver på visumområdet. En privat virksomhed eller organisation kan modtage og oprette ansøgninger om visum samt varetage opgaver i forbindelse med optagelse af fingeraftryk, men kan ikke træffe afgørelse om en visumansøgning.

Stk. 4. I lande, hvor Danmark har etableret rejsebureauordninger og turistordninger, jf. bilag 1, kan ansøgning om visum efter stk. 1 herudover indgives gennem et rejsebureau, der er akkrediteret til en sådan ordning. Et akkrediteret rejsebureau kan alene tage imod ansøgninger om visum med henblik på videreformidling til en dansk repræsentation.

Stk. 5. I de særlige tilfælde, hvor Udlændingestyrelsen kan udstede visum ved grænsen efter § 21, indgives ansøgning til Udlændingestyrelsen. Ansøgning kan dog indgives til politiet, hvis Udlændingestyrelsen har truffet bestemmelse herom.

§ 7. Ansøgning om visum kan kun tages under behandling, hvis ansøgningen er antagelig i visumkodeksens forstand, jf. stk. 2-7.

Stk. 2. Ansøgningen kan tidligst indgives 6 måneder inden starten på den forventede rejse og som hovedregel senest 15 dage inden starten på den forventede rejse. For så vidt angår søfarende under udførelsen af deres opgaver kan ansøgningen tidligst indgives 9 måneder inden starten på den forventede rejse og som hovedregel senest 15 dage inden starten på den forventede rejse. Ansøgning kan, i begrundede individuelle hastetilfælde, indgives senere end 15 dage inden starten på den forventede rejse. Ansøgningen indgives efter udløbet af et eventuelt tidligere udstedt visum. Dog kan ansøgningen indgives inden udløbet af et tidligere udstedt visum, hvis det tidligere udstedte visum gælder for flere indrejser og har en gyldighedsperiode på mindst 6 måneder.

Stk. 3. Ansøgningen indgives ved brug af ansøgningsskemaet, der er optrykt som bilag til visumkodeksen.

Stk. 4. Udlændingen skal fremlægge et gyldigt pas eller andet rejsedokument. Rejsedokumentet skal, medmindre der er tale om et begrundet hastetilfælde, være gyldigt i mindst 3 måneder efter den påtænkte dato for udrejse af Schengenlandene. Rejsedokumentet skal være udstedt inden for de seneste 10 år. Rejsedokumentet skal indeholde mindst to tomme sider.

Stk. 5. Et fotografi af udlændingen skal indscannes eller optages i forbindelse med indgivelsen af ansøgningen.

Stk. 6. Udlændingens fingeraftryk skal optages, medmindre udlændingen er fritaget for dette krav, eller der er optaget fingeraftryk af den pågældende i forbindelse med en tidligere visumansøgning inden for de seneste 59 måneder.

Stk. 7. Der skal betales visumgebyr, medmindre udlændingen er fritaget herfor efter reglerne i visumkodeksen.

Stk. 8. Stk. 2, stk. 4, 2. og 3. pkt., og stk. 7 finder ikke anvendelse ved ansøgning om visum indgivet af udlændinge omfattet af EU-reglerne, jf. § 9.

Stk. 9. Uanset stk. 2-7 kan en ansøgning undtagelsesvis tages under behandling af humanitære grunde, af hensyn til nationale interesser eller på grund af internationale forpligtelser.

Kapitel 4

Grundlæggende hensyn ved behandling og afgørelse af en ansøgning om Schengenvisum

§ 8. En ansøgning om Schengenvisum imødekommes, medmindre der er grundlag for at afslå ansøgningen efter reglerne i visumkodeksen, jf. stk. 2.

Stk. 2. Der meddeles afslag på en ansøgning om Schengenvisum i følgende tilfælde:

- 1) Hvis udlændingen fremlægger et falsk eller forfalsket rejsedokument.
- 2) Hvis udlændingen ikke godtgør formålet med og vilkårene for det forventede ophold.
- 3) Hvis udlændingen ikke fremlægger dokumentation for, at vedkommende har tilstrækkelige subsistensmidler i hele den forventede opholdsperiode eller midler til rejsen tilbage til hjem- eller bopælslandet eller til gennemrejse til et tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse.
- 4) Hvis udlændingen ikke fremlægger dokumentation for, at den pågældende er i stand til på lovlig vis at skaffe sig tilstrækkelige subsistensmidler i hele den forventede opholdsperiode eller midler til rejsen tilbage til hjem- eller bopælslandet eller til gennemrejse til et tredjeland.
- 5) Hvis udlændingen allerede har opholdt sig i Schengenlandene i 90 dage i den igangværende periode på 180 dage på grundlag af et Schengenvisum eller et visum med begrænset territorial gyldighed.
- 6) Hvis udlændingen er indberettet i Schengeninformationssystemet (SIS II) med henblik på nægtelse af indrejse.
- 7) Hvis udlændingen anses for at udgøre en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden eller indre sikkerhed, navnlig når den pågældende på dette grundlag er indberettet som uønsket i Schengenlandenes nationale databaser.
- 8) Hvis udlændingen anses for at udgøre en trussel mod Schengenlandenes offentlige folkesundhed, navnlig når den pågældende på dette grundlag er indberettet som uønsket i Schengenlandenes nationale databaser.
- 9) Hvis udlændingen anses for at udgøre en trussel mod Schengenlandenes internationale forbindelser, navnlig når den pågældende på dette grundlag er indberettet som uønsket i Schengenlandenes nationale databaser.
- 10) Hvis der er begrundet tvivl om troværdigheden af de oplysninger, der er fremlagt af ansøgeren til redegørelse for formålet med og vilkårene for det forventede ophold.
- 11) Hvis der er begrundet tvivl om troværdigheden af de erklæringer, der er fremsat af ansøgeren.
- 12) Hvis der er begrundet tvivl om troværdigheden og ægtheden af den dokumentation, der er fremlagt af ansøgeren, eller om rigtigheden af indholdet.
- 13) Hvis der er begrundet tvivl om udlændingens hensigt om at forlade Schengenlandene inden udløbet af det visum, der ansøges om.

- 14) Hvis udlændingen har ansøgt om visum ved grænsen, men ikke har fremlagt tilstrækkeligt bevis for, at det ikke har været muligt at ansøge om visum på forhånd.
- 15) Hvis udlændingen ikke fremlægger dokumentation for formålet med og betingelserne for den forventede luft-havnstransit.
- 16) Hvis udlændingen ikke fremlægger bevis for passende og gyldig rejsesygeforsikring.
- 17) Hvis visumindehaveren har anmodet om inddragelse af visummet.

Stk. 3. Stk. 2, nr. 3, 4 og 16, finder ikke anvendelse for udlændinge omfattet af EU-reglerne, jf. § 9. Stk. 2, nr. 1, 2, 5-15 og 17, finder kun anvendelse for de i 1. pkt. nævnte udlændinge i det omfang, det er foreneligt med EU-reglerne.

Stk. 4. Stk. 2, nr. 16, finder ikke anvendelse for indehavere af diplomatpas.

Stk. 5. Ved ansøgning om visum ved grænsen, jf. § 21, kan myndighederne fravige stk. 2, nr. 16, hvis der ikke kan erhverves en rejsesygeforsikring ved grænseovergangsstedet eller af humanitære grunde.

§ 9. Følgende familiemedlemmer til en person (hovedpersonen), som er statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller i Schweiz, og som har ret til indrejse og ophold her i landet, jf. udlændingelovens § 2, stk. 4, har ret til at få en ansøgning om visum behandlet efter EU-reglerne:

- 1) En hovedpersons ægtefælle.
- 2) Direkte efterkommere under 21 år af hovedpersonen eller af en hovedpersons ægtefælle.
- 3) Direkte efterkommere over 21 år af en hovedperson eller af en hovedpersons ægtefælles, når de forsørges af hovedpersonen eller af hovedpersonens ægtefælle.
- 4) Personer, der er beslægtet i ret opstigende linje med en hovedperson eller med hovedpersonens ægtefælle, når de forsørges af hovedpersonen eller af hovedpersonens ægtefælle.
- 5) En hovedpersons andre familiemedlemmer, hvis de i det land, de ankommer fra, forsørges af hovedpersonen eller er optaget i dennes husstand.
- 6) En hovedpersons andre familiemedlemmer, hvis alvorlige helbredsmæssige grunde gør det absolut nødvendigt, at hovedpersonen personligt plejer de pågældende.

Stk. 2. Med ægtefælle, jf. stk. 1, nr. 1-4, sidestilles en hovedpersons registrerede partner og en hovedpersons faste samlever, hvis der mellem parterne består en behørigt dokumenteret varig tilknytning, og forudsat at hovedpersonen påtager sig et forsørgelsesansvar over for den pågældende i overensstemmelse med forsørgelsesansvaret for ægtefæller i dansk ret.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder ligeledes anvendelse for familiemedlemmer til en dansk statsborger (hovedpersonen), hvis familiemedlemmet ifølge EU-retten har ret til ophold her i landet.

Stk. 4. Udlændinge, der er omfattet af stk. 1-3, skal have udstedt visum så hurtigt som muligt efter en hasteprocedure.

§ 10. I det omfang bedømmelsen af en visumansøgning beror på myndighedernes vurdering af, om udlændingen har godtgjort formålet med det forventede ophold, jf. § 8, stk. 2, nr. 2, lægger myndighederne blandt andet vægt på, om udlændingen har indleveret relevant dokumentation, herunder dokumentation anført i Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelser om udarbejdelse af listerne over dokumentation.

Stk. 2. For statsborgere i lande, med hvilke Danmark har indgået bilateral visumlempelsesaftale, finder stk. 1 kun anvendelse i det omfang, det er foreneligt med bestemmelserne i visumlempelsesaftalen.

§ 11. Ved ansøgning om visum med henblik på besøg hos en virksomhed i Danmark, som Udlændingestyrelsen har forhåndsgodkendt til at modtage forretningsbesøg, vil en invitation fra virksomheden almindeligvis blive anset for tilstrækkelig dokumentation for formålet med opholdet, jf. § 10, stk. 1.

§ 12. Ved ansøgning om visum indgivet af en udlænding, der har fast tilknytning til en virksomhed i udlandet, som af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation er akkrediteret med henblik på gennemførelse af forretningsbesøg i Danmark, vil indlevering af den dokumentation, som er fastsat i retningslinjerne for den lokale akkrediteringsordning, opfylde kravet om dokumentation for formålet med opholdet, jf. § 10, stk. 1.

§ 13. Ved vurderingen af, om en udlænding opfylder vilkårene for det forventede ophold, jf. § 8, stk. 2, nr. 2, påser myndighederne blandt andet, at udlændingens pas eller andet rejsedokument er anerkendt af Danmark.

Stk. 2. Myndighederne påser endvidere, at udlændingens pas eller andet rejsedokument opfylder de betingelser, der fremgår af § 7, stk. 4, og at dokumentet er gyldigt for tilbagerejse til udstederlandet. Kravene til passets eller rejsedokumentets tidsmæssige gyldighed kan dog fraviges i begrundede hastetilfælde, hvis gyldigheden er længere end visummet og gør det muligt for udlændingen at rejse tilbage til udstederlandet inden udløbet af rejsedokumentet.

Stk. 3. Er udlændingens rejsedokument udstedt af et andet land end hjemlandet, påser myndighederne tillige, at udlændingen er i besiddelse af en tilbagerejsetilladelse til det land, der har udstedt rejsedokumentet, og at tilbagerejsetilladelsen er gyldig i mindst 3 måneder efter den påtænkte dato for udrejse af Schengenlandene. Myndighederne kan fravige dette krav på samme vilkår som nævnt i stk. 2, 2. pkt.

Stk. 4. Har udlændingen fast bopæl i et andet land end hjemlandet, påser myndighederne ligeledes, at udlændingen er i besiddelse af en tilbagerejsetilladelse til bopælslandet, som er gyldig i mindst 3 måneder efter den påtænkte dato for udrejse af Schengenlandene. Myndighederne kan fravige dette krav på samme vilkår som nævnt i stk. 2, 2. pkt., eller hvis udlændingen utvivlsomt har til hensigt at udrejse i overensstemmelse med et meddelt visum, og udlændingen faktisk har mulighed for at vende tilbage til hjemlandet efter visumopholdet.

§ 14. Til brug for vurderingen af, om en udlænding udgør en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser, jf. § 8, stk. 2, nr. 7, 8 og 9, gennemføres høring af andre Schengenlandes myndigheder i overensstemmelse med reglerne i visumkodeksen.

Stk. 2. Efterretningstjenesterne kan endvidere høres i forbindelse med vurderingen efter stk. 1.

§ 15. Kravet om bevis for passende og gyldig rejsesygeforsikring, jf. § 8, stk. 2, nr. 16, er opfyldt, hvis udlændingen er i besiddelse af en rejsesygeforsikring, der dækker eventuelle udgifter i forbindelse med hjemsendelse af helbredsmæssige grunde eller dødsfald, uopsættelig lægebehandling og akut hospitalsbehandling under det påtænkte ophold. Rejsesygeforsikringen skal dække alle Schengenlandene og dække hele varigheden af de påtænkte ophold eller transit. Minimumsbeløbet for forsikringsdækningen skal være 30.000 euro. Er der ansøgt om visum til mere end to indrejser i Schengenlandene, skal rejsesygeforsikringen alene dække tidsrummet for den første påtænkte indrejse og ophold i Schengenlandene. I sådanne tilfælde skal den pågældende underskrive erklæringen på visumansøgnings-skemaet om at være bekendt med nødvendigheden af at have rejsesygeforsikring ved fremtidige indrejser og ophold i Schengenlandene.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan myndighederne anse kravet om rejsesygeforsikring for opfyldt, hvis det fastslås, at der i betragtning af ansøgerens erhverv formodes at findes en passende forsikring.

Stk. 3. I forbindelse med ansøgning om visum ved grænsen kan myndighederne fravige kravet om rejsesygeforsikring, hvis en sådan forsikring ikke kan anskaffes ved det pågældende grænseovergangssted eller af humanitære årsager.

§ 16. I det omfang bedømmelsen af en visumansøgning beror på myndighedernes vurdering af, om udlændingen har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb, jf. § 8, stk. 2, nr. 13, lægger myndighederne blandt andet vægt på tilgængelige oplysninger om udlændingens situation i hjemlandet, eventuelle tidligere ophold i Danmark eller andre Schengenlande, formålet med det planlagte ophold samt eventuel tilknytning til herboende personer. Myndighederne lægger endvidere vægt på oplysninger om de generelle forhold i udlændingens hjemland samt kendte immigrationsmønstre.

Stk. 2. Udlændingen kan meddeles visum, hvis myndighederne efter en vurdering af oplysningerne nævnt i stk. 1 finder, at udlændingen utvivlsomt har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb.

Stk. 3. Oplysninger om udlændingens eventuelle tidligere ophold i Danmark eller andre Schengenlande inden for en kortere årrække forud for den aktuelle visumansøgning tillægges vægt ved vurderingen efter stk. 1. Det gælder både oplysninger om tidligere problemfrie ophold og oplysninger om tidligere misbrug af reglerne om indrejse og ophold.

Stk. 4. Ved vurderingen af de generelle forhold i udlændingens hjemland og kendte immigrationsmønstre lægger

myndighederne i øvrigt vægt på, hvilken af de i bilag 2 anførte hovedgrupper udlændingen tilhører, idet der også kan lægges vægt på regionale forskelle med hensyn til risikoen for indvandring.

Stk. 5. Myndighederne kan fravige stk. 4, hvis udlændingen i en længere årrække har haft fast, lovligt ophold i et andet tredjeland end det land, hvor den pågældende er statsborger, og udlændingen kan vende tilbage til dette land efter visumopholdet.

Stk. 6. Uanset bestemmelserne i stk. 3-5 kan der meddeles visum, hvis der foreligger helt ekstraordinære omstændigheder hos udlændingen eller et herboende nærtstående familie-medlem.

Stk. 7. Uanset bestemmelserne i stk. 3-5 kan der meddeles visum til en udlænding, der er født og opvokset her i landet eller kommet hertil som ganske ung, og som er omfattet af hovedgruppe 5 i bilag 2, hvis udlændingens tidsbegrænsede indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, er udløbet, og udlændingens ret til privatliv i medfør af Danmarks internationale forpligtelser vil blive krænket, hvis der ikke udstedes visum.

§ 17. Ved ansøgning om visum i forbindelse med køb af en pakkerejse gennem et rejsebureau, der er akkrediteret til en rejsebureauordning eller en turistordning, jf. bilag 1, kan der meddeles visum gældende for op til 30 dages ophold uanset bestemmelsen i § 16, stk. 4.

Kapitel 5

Begrænsning af et visums gyldighed i tid

§ 18. Visum udstedes for et bestemt antal dage, der fastsættes under hensyn til formålet med opholdet.

Stk. 2. Er betingelserne for meddelelse af visum opfyldt for et kortere tidsrum end det tidsrum, som er angivet i ansøgningen, begrænses visummets gyldighed til det tidsrum, i hvilket betingelserne er opfyldt.

Kapitel 6

Udstedelse af visum med begrænset territorial gyldighed

§ 19. Er en udlændings pas eller andet rejsedokument kun gyldigt for rejse til Danmark og et eller flere andre Schengenlande, begrænses visummets gyldighed til det eller de Schengenlande, som anerkender passet eller rejsedokumentet.

§ 20. Uanset bestemmelserne i § 8, stk. 2, nr. 2-4, 6-9 og 16, § 13, stk. 1, og § 14, kan der, når humanitære hensyn, hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser taler derfor, udstedes visum, der begrænses til at gælde indrejse og ophold i Danmark. Oplysning om visum, der er udstedt efter 1. pkt., gives til de øvrige Schengenlande.

Stk. 2. Visum efter stk. 1 kan undtagelsesvis udstedes med gyldighed for Danmark og et eller flere andre Schengenlande, hvis det eller de andre Schengenlande har givet samtykke hertil.

Stk. 3. Uanset at en udlænding allerede har opholdt sig i Danmark eller et andet Schengenland på grundlag af et visum eller som visumfri i 90 dage inden for de seneste 180

dage, jf. § 8, stk. 2, nr. 5, kan der, når det er velbegrundet, udstedes visum, der begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark.

Kapitel 7

Udstedelse af visum ved grænsen

§ 21. Udlændingestyrelsen kan, når særlige grunde taler derfor, ved grænsen udstede visum for op til 15 dages ophold med én indrejse eller visum med henblik på transit. Visum efter 1. pkt. kan ikke udstedes, såfremt udstedelsen er betinget af, at andre Schengenlandes myndigheder høres efter reglerne i visumkodeksen. Uanset 2. pkt. kan der, når humanitære hensyn, hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser taler derfor, udstedes visum efter 1. pkt., der begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark. Oplysning om visum, der er udstedt efter 3. pkt., gives til de øvrige Schengenlande.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen kan endvidere efter høring af Udlændinge- og Integrationsministeriet tillade indrejse her i landet uden visum, når humanitære hensyn, hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser taler derfor. Oplysning om tilladelser meddelt efter 1. pkt. gives til de øvrige Schengenlande.

Stk. 3. Politiet kan efter bemyndigelse fra Udlændingestyrelsen i særlige tilfælde ved grænsen udstede visum for op til 15 dages ophold med én indrejse eller visum med henblik på transit efter stk. 1, 1. pkt. Stk. 1, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse. Visum efter 1. pkt. kan ikke udstedes, hvis udlændingen er indberettet til Schengeninformationssystemet (SIS II) som uønsket eller har indrejseforbud til Danmark.

Stk. 4. Afgørelse om afslag på en ansøgning om visum ved grænsen træffes af Udlændingestyrelsen efter reglerne i § 8.

Kapitel 8

Forlængelse af et meddelt visum

§ 22. Et visum forlænges under en udlændings ophold her i landet af Udlændingestyrelsen til i alt 90 dages ophold, når der foreligger force majeure eller humanitære hensyn, der forhindrer udlændingen i at udrejse før udløbet af gyldighedsperioden eller varigheden af det ophold, hvortil der er udstedt visum.

Stk. 2. Et visum kan under en udlændings ophold her i landet endvidere forlænges af Udlændingestyrelsen til i alt 90 dages ophold, hvis visumindehaveren fremlægger dokumentation for alvorlige personlige årsager, som kan begrunde en forlængelse af gyldighedsperioden eller varigheden af opholdet.

Stk. 3. Ansøgning om forlængelse indgives inden udløbet af det gældende visum til Udlændingestyrelsen.

Kapitel 9

Annullering og inddragelse af et meddelt visum

§ 23. Et visum kan annulleres eller inddrages efter reglerne i visumkodeksen, hvis det efter visumudstedelsen bliver

åbenlyst, at der foreligger omstændigheder, der kunne have begrundet afslag på visumansøgningen, jf. § 8, stk. 2.

§ 24. Et visum kan annulleres, hvis betingelserne for udstedelsen ikke var opfyldt på udstedelsestidspunktet, navnlig hvis der er alvorlig grund til at tro, at visummet er udstedt på svigagtigt grundlag.

§ 25. Et udstedt visum kan inddrages, hvis betingelserne for udstedelsen ikke længere er opfyldt.

§ 26. Annulleres eller inddrages et visum udstedt af et andet Schengenland, skal det pågældende lands centrale myndigheder underrettes herom.

Kapitel 10

Gebyr

§ 27. For behandlingen af en ansøgning om visum opkræves betaling efter reglerne i visumkodeksen.

Stk. 2. For behandlingen af en ansøgning om visum ved grænsen opkræves betaling på 600 kr. For børn i aldersgruppen 6-11 år opkræves 300 kr. For børn under 6 år opkræves ingen betaling. I tilfælde af flyforsinkelse, uforudset flyruteændring, nødlanding eller lignende omstændigheder opkræves ikke betaling. For behandlingen af sager efter § 21, stk. 1, opkræves betalingen af Udlændingestyrelsen. For behandlingen af sager efter § 21, stk. 3, opkræves betalingen af politiet. Der udstedes kvittering til ansøgeren for betalingen.

Stk. 3. For behandlingen af en ansøgning om forlængelse af visum efter § 22, stk. 1 eller stk. 2, opkræves betaling på 225 kr. Medfører ansøgningen, at visummet forlænges efter stk. 1, tilbagebetales beløbet til ansøgeren. Der kan undlades opkrævning af betaling, hvis ansøgningen utvivlsomt vil føre til forlængelse af visummet efter stk. 1.

Kapitel 11

Sagsfordelingen mellem Udlændingestyrelsen og de danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet

§ 28. Afgørelse i visumsager træffes af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation, der efter udlændingelovens § 47, stk. 3, er bemyndiget hertil efter aftale mellem udlændinge- og integrationsministeren og udenrigsministeren, jf. dog stk. 2-5 og §§ 21 og 22.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen træffer afgørelse i første instans i følgende tilfælde:

- 1) Hvis der er behov for nærmere undersøgelser af personer, virksomheder eller organisationer her i landet med henblik på at fastslå formålet med opholdet.
- 2) Hvis udlændingens rejsedokument ikke anerkendes af Danmark.
- 3) Hvis udlændingen er indberettet som uønsket i Schengeninformationssystemet (SIS II).
- 4) Hvis der er grund til at tro, at udlændingen udgør en trussel mod Schengenlandenes offentlige orden, indre sikkerhed, folkesundhed eller internationale forbindelser, herunder hvis der er mistanke om, at udlændingen under opholdet vil begå kriminalitet eller arbejde

uden fornøden tilladelse, hvis der er fremsat indsigelser mod udstedelse af visum i forbindelse med en høring efter § 14, eller hvis udlændingen er opført på EU's eller FN's sanktionslister eller registreret med et indrejseforbud i Det Centrale Kriminalregister, eller er opført på en liste over udenlandske religiøse forkyndere m.fl., som kan udelukkes fra at indrejse, jf. udlændingelovens § 29 c.

- 5) Hvis der er behov for nærmere undersøgelser af personer, virksomheder eller organisationer her i landet med henblik på at fastslå pålideligheden af oplysninger eller dokumentation fremlagt til støtte for ansøgningen.
- 6) Hvis udlændingen tidligere har været i Danmark, og der er behov for nærmere undersøgelser for at fastslå, om udlændingen har handlet i strid med reglerne om indrejse og ophold, herunder hvis der er spørgsmål om anvendelse af reglerne om karen, jf. udlændingelovens § 4 c. De danske diplomatiske og konsulære repræsentationer i udlandet kan dog uden forelæggelse for Udlændingestyrelsen træffe afgørelse, hvis en overskridelse af et tidligere udstedt visum har været af kort varighed inden for visummets gyldighedsperiode, jf. udlændingelovens § 4 c, stk. 2.
- 7) Hvis udlændingen har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i Danmark, og denne sag fortsat vese-
- 8) Hvis udlændingen tidligere er meddelt afslag på en ansøgning om ægtefællesammenføring i Danmark på baggrund af en formodning om, at der er tale om et tvangsægteskab eller et proforma ægteskab.
- 9) Hvis udlændingen er et mindreårigt barn, medmindre det er ubetænkeligt at meddele visum.
- 10) Hvis der i øvrigt er behov for nærmere undersøgelser af sagen, og Udlændingestyrelsen har bedre muligheder for at gennemføre disse undersøgelser end den diplomatiske eller konsulære repræsentation, hvor ansøgningen er indgivet.

Stk. 3. Udlændingestyrelsen træffer endvidere afgørelse i første instans, hvis der kan blive tale om at meddele visum

med begrænset territorial gyldighed bortset fra de tilfælde, der er nævnt i § 19 og § 20, stk. 3.

Stk. 4. Udlændingestyrelsen træffer derudover afgørelse i første instans, hvis der kan blive tale om at meddele afslag på visum til en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, eller som påberåber sig at være omfattet heraf, jf. § 9.

Stk. 5. Udlændingestyrelsen kan desuden træffe afgørelse i første instans i sager omfattet af §§ 23-25, hvis dette vurderes hensigtsmæssigt.

Kapitel 12

Klageregler

§ 29. Danske diplomatiske og konsulære repræsentationers afgørelser efter § 28, stk. 1, kan af udlændingen påklages til Udlændingestyrelsen.

Stk. 2. Klage efter stk. 1 skal være indgivet til Udlændingestyrelsen inden 8 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Udlændingestyrelsen kan i særlige tilfælde beslutte, at en klage skal behandles, selv om klagen er indgivet efter udløb af fristen i 1. pkt.

Stk. 3. Udlændingestyrelsens afgørelser efter § 21, stk. 4, § 22, stk. 1-2, og § 28, stk. 2-5, kan påklages til Udlændingenævnet.

Stk. 4. Uanset bestemmelserne i stk. 1 og 3 kan afgørelser om ophævelse af visum efter § 8, stk. 2, nr. 17, ikke påklages.

Kapitel 13

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 30. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1545 af 12. december 2024 om udlændinges adgang til Danmark på grundlag af visum (visumbekendtgørelsen) ophæves.

Kapitel 14

Færøerne og Grønland

§ 31. Et visum udstedt efter reglerne i denne bekendtgørelse gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Udlændinge- og Integrationsministeriet, den 26. juni 2025

KAARE DYBVAD BEK

/ Brit Gotthard Jensen

Bilag 1

Rejsebureauordninger og turistordninger

Danmark har etableret rejsebureauordninger og turistordninger i følgende lande:

Indien

Kina

Ukraine

Bilag 2

Hovedgrupper af visumpligtige tredjelande og regioner

Visumpligtige lande og regioner er inddelt i 5 hovedgrupper.

Hovedgrupperne er udtryk for en generel vurdering af, om visumansøgere fra de pågældende lande og regioner udgør en risiko for indvandring, og om ansøgerne har til hensigt at forlade Schengenlandene inden visummets udløb.

Hovedgrupperne indgår i den vurdering, som myndighederne foretager i medfør af bekendtgørelsens § 16, stk. 4.

Inddelingen er således vejledende og angiver for hver hovedgruppe den personkreds, der som udgangspunkt kan meddeles visum, herunder når der er tvivl om, hvorvidt visumansøgeren har til hensigt at forlade Schengenområdet inden visummets udløb.

Dette indebærer, at en visumansøger, der ikke tilhører den personkreds, der i henhold til en given hovedgruppe som udgangspunkt kan meddeles visum, ikke på forhånd er afskåret fra at kunne meddeles visum, jf. også bekendtgørelsens § 16, stk. 2, 5, 6 og 7, og § 17.

Hovedgruppe 1 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en meget begrænset risiko for indvandring i Danmark eller andre Schengenlande. Til statsborgere fra disse lande og regioner gives der som udgangspunkt visum med henblik på turist- og privatbesøg, forretningsbesøg samt kulturelle og videnskabelige besøg.

Hovedgruppe 2 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en vis risiko for indvandring i Danmark eller andre Schengenlande. Til statsborgere fra disse lande og regioner gives der som udgangspunkt visum med henblik på privatbesøg hos en herboende vært, forretningsbesøg samt kulturelle og videnskabelige besøg.

Hovedgruppe 3 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en væsentlig risiko for indvandring i Danmark eller andre Schengenlande. Til statsborgere fra disse lande og regioner gives der som udgangspunkt visum med henblik på privatbesøg hos relativt nære familiemedlemmer samt til forretningsbesøg samt kulturelle og videnskabelige besøg. Som relativt nære familiemedlemmer anses ægtefæller/faste samlevende, kærester/forlovede, børn uanset alder og disses eventuelt medfølgende ægtefæller, forældre og disses eventuelt medfølgende ægtefæller, søskende og disses eventuelt medfølgende ægtefæller samt mindreårige niecer/nevøer/børnebørn med henblik på uledsaget ferieophold. Endvidere omfattes nære bekendte til tidligere danske udstationerede, mindreårige sponsorbørn og ansøgere, der skal ledsage et ældre svagt familiemedlem.

Hovedgruppe 4 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en høj grad af risiko for indvandring i Danmark eller andre Schengenlande. Til statsborgere fra disse lande og regioner gives der som udgangspunkt visum med henblik på privatbesøg hos de nærmeste familiemedlemmer samt til forretningsbesøg samt kulturelle og videnskabelige besøg. Som nærmeste familiemedlemmer anses ægtefæller/faste samlevende, mindreårige børn og forældre.

Hovedgruppe 5 omfatter lande og regioner, hvis statsborgere som udgangspunkt vurderes at udgøre en særligt høj risiko for indvandring i Danmark eller andre Schengenlande, og hvortil der kan være udsendelsesvanskeligheder. For statsborgere fra disse lande og regioner gælder det, at såfremt den individuelle gennemgang af sagens oplysninger ikke giver et klart svar på, om ansøgeren har til hensigt at udrejse inden visummets udløb, gives der som udgangspunkt kun visum i ekstraordinære situationer, f.eks. i

tilfælde af et herboende nært familiemedlems livstruende sygdom eller dødsfald, eller hvis udlændingen er født og opvokset her i landet eller kommet hertil som ganske ung, og udlændingens tidsbegrænsede indrejseforbud, jf. udlændingelovens § 32, stk. 5, nr. 1, er udløbet, og det vil udgøre en krænkelse af udlændingens ret til privatliv i medfør af Danmarks internationale forpligtelser at nægte udlændingen et visum. Tilsvarende meddeles der som udgangspunkt ikke visum til forretningsbesøg samt kulturelle og videnskabelige besøg, såfremt den individuelle gennemgang af sagens oplysninger ikke giver et klart svar på, om ansøgeren har til hensigt at udrejse inden visummets udløb.

Hovedgruppe 1

Angola	Lesotho
Bahrain	Madagaskar
Belize	Maldiverne
Bhutan	Mozambique
Bolivia	Namibia
Botswana	Nauru
Cambodja	Oman
Comorerne	Papua Ny Guinea
Den Dominikanske Republik	Qatar
Den Dem. Folkerepublik Korea (Nordkorea)	São Tomé og Príncipe
Ecuador	Saudi-Arabien
Eswatini	Surinam
Fiji	Sydafrika
Gabon	Tadsjikistan
Guyana	Taiwan ⁱ⁾
Indonesien	Tanzania
Jamaica	Turkmenistan
Kapverdiske Øer	Ækvatorialguinea
Kina	
Laos	

Hovedgruppe 2

Benin	Mauretanien
Bosnien-Hercegovina ⁱⁱ⁾	Moldova ^{iv)}
Burkina Faso	Mongoliet
Congo (Brazzaville)	Montenegro ^{v)}
Cuba	Nepal
Den Centralafrikanske Republik	Niger
Djibouti	Nordmakedonien ⁱⁱⁱ⁾
Guinea	Serbien ^{vi)}
Guinea-Bissau	Tchad
Haiti	Thailand
Kasakhstan	Togo
Kirgisistan	Usbekistan
Liberia	Zambia
Malawi	Zimbabwe

Hovedgruppe 3

Armenien	Kenya
Aserbajdsjan	Kuwait
Burundi	Marokko
Cameroun	Myanmar
Egypten	Rwanda
Elfenbenskysten	Sierra Leone
Filippinerne	Sri Lanka
Georgien ^{vii)}	Tyrkiet
Ghana	Uganda

Hviderusland (Belarus)

Ukraine^{viii)}

Indien

Vietnam

Jordan

Hovedgruppe 4

Algeriet

Mali

Bangladesh

Nigeria

Den Demokratiske Republik Congo

Senegal

Etiopien

Statsløse^{ix)}

Gambia

Sudan

Iran

Sydsudan

Kosovo^{x)}

Tunesien

Libanon

Vanuatu

Libyen

Yemen

Hovedgruppe 5

Afghanistan

Rusland

Eritrea

Somalia

Irak

Syrien

Pakistan

i) Indehavere af pas, som er udstedt af Taiwan, og som indeholder et identitetskortnummer, er fritaget for krav om visum ved indrejse i Danmark. Det samme gælder for indehavere af pas, som på forsiden indeholder angivelsen "Republic of China", men hvori Taiwan er angivet som fødested, forudsat at passet indeholder et identitetskortnummer.

ii) Indehavere af biometriske pas udstedt af Bosnien-Hercegovina er fritaget for krav om visum ved indrejse i Danmark.

iv) Indehavere af biometriske pas udstedt af Moldova er fritaget for krav om visum ved indrejse i Danmark.

v) Indehavere af biometriske pas udstedt af Montenegro er fritaget for krav om visum ved indrejse i Danmark.

iii) Indehavere af biometriske pas udstedt af Nordmakedonien er fritaget for krav om visum ved indrejse i Danmark.

vi) Indehavere af biometriske pas udstedt af Serbien er fritaget for krav om visum ved indrejse i Danmark.

vii) Indehavere af biometriske pas udstedt af Georgien er fritaget for krav om visum ved indrejse i Danmark.

- viii) Indehavere af biometriske pas udstedt af Ukraine er fritaget for krav om visum ved indrejse i Danmark.
- ix) Statsløse palæstinensere med fast ophold i et land placeret i en strengere hovedgruppe, vurderes i forhold til dette opholdsland.
- x) Indehavere af biometriske pas udstedt af Kosovo er fritaget for krav om visum ved indrejse i Danmark.